

1 חוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], התשל"א-1971

1. הקמת מועצה דתית

(תיקון התשס"ח)

השר לשירותי דת (להלן - השר) רשאי להקים מועצה דתית לפי הוראות חוק זה (להלן - מועצה) בכל רשות מקומית שאין בה מועצה כאמור.

2. מספר חברי המועצה

(תיקון התשס"ח)

השר יקבע את מספר חברי המועצה, ובלבד שלא יעלה על מספר חברי הרשות המקומית.

3. הצעת מועמדים

(תיקון התשס"ח)

(א) מן המספר שנקבע יציעו מועמדים למועצה לפי מכסות אלה -

(1) השר - 45%;

(2) הרשות המקומית - 45%;

(3) הרבנות המקומית - 10%.

בקביעת מספר המועמדים ייחשב שבר המגיע לחצי ומעלה כיחידה שלמה.

(ב) לא הציעה הרשות המקומית לשר מכסת המועמדים למועצה תוך שלושים יום מיום שנשלחה אליה דרישת השר, תישלח דרישה נוספת; לא נענתה הרשות המקומית גם לדרישה הנוספת תוך חמישה-עשר יום מיום שנשלחה, רשאי השר להציע את מכסת המועמדים שנועדה לרשות המקומית; הוראות אלה יחולו גם על מכסת המועמדים של הרבנות המקומית.

3א. פסולים לכהונה וחדילת חברות

(תיקון התש"ן)

כל הוראה בחיקוק שלפיה פסול אדם לכהן כחבר המועצה של רשות מקומית שבה קיימת מועצה דתית וכן כל הוראה בחיקוק שלפיה חדל חבר מועצה של רשות מקומית כאמור לכהן מחמת שנעדר משיבות המועצה - יחולו, בשינויים המחוייבים, גם על חבר של אותה מועצה דתית, והוא הדין בהוראות בדבר סדר הודעה על חדילת החברות במועצה.

4. הערכת המועמדים

שלוש הרשויות הנזכרות בסעיף 3 יחוו דעתן על המועמדים מבחינת התאמתם לשמש חברי המועצה ומבחינת ייצוגם המתאים של הגופים והעדות המעוניינים בקיומם של שירותי הדת היהודיים (להלן - שירותי דת) במקום.

5. יישוב חילוקי דעות

(תיקונים: התשמ"ה, התשס"ח)

נתגלעו חילוקי דעות בין שלוש הרשויות, יובאו להכרעת ועדת שרים שחבריה ראש הממשלה, והוא יהיה היושב ראש, השר ושר הפנים או נציגיהם; ערער שר על החלטת הוועדה, תכריע הממשלה.

6. חידוש הרכב המועצות

[תיקונים: התשמ"ד, התשנ"ט, התשס"ד, התשס"ח, התשס"ח (מס' 2)]

(א) השר יחדש את הרכבה של כל מועצה בהתאם לסעיפים 2 עד 5 עד תום שנה מיום בחירת המועצה של הרשות המקומית.

(ב) הודעה על ההרכב החדש תפורסם ברשומות;

(ב1) מועצה תכהן עד יום חידוש הרכבה כאמור בסעיף קטן (א) או עד תום שנה מיום בחירת המועצה של הרשות המקומית, לפי המוקדם.

(ב2) לא חודש הרכב המועצה עד המועד הקבוע בסעיף קטן (א), ימנה השר צוות בן שני חברים, מתאימים, שימלאו את התפקידים שאותם מוסמכת המועצה למלא לפי חוק זה (בסעיף זה - הממונים); לממונים יהיו כל הסמכויות והחובות של המועצה; לאחד מהם יעניק השר את סמכות ההכרעה; הממונים יכהנו עד לחידוש הרכב המועצה לפי סעיף קטן (א) או עד ביטולה.

(ב3) הממונים ידווחו לשר על פעולותיהם, לפי דרישתו של השר.

(ב4) השר, באישור הממשלה, יקבע תנאי כשירות ופסלות למינוי הממונים ואת אופן אישור הכשירות או הפסלות של המועמדים למינוי האמור.

(ב5) הממונים, ורק הם -

(1) רשאים לחתום בשם המועצה על המחאות או פקודות תשלום שיחייבו את המועצה;

(2) רשאים לחתום על עסקאות שיחייבו את המועצה.

(ב6) מבין שני הממונים - רק הממונה בעל סמכות ההכרעה יהיה זכאי לשכר; השכר ימומן מתקציב המועצה לפי הוראות שייתן השר בהסכמת שר האוצר.

(ב7) (1) בסעיף זה, "סמכות הכרעה" לענין קבלת החלטות על ידי הממונים - החלטתו של בעל סמכות

ההכרעה, בין שההכרעה נדרשה בהרכב חסר ובין שהיו הדעות שקולות.

(2) "השר" לענין סעיפים קטנים (ב2) עד (ב7) של סעיף זה - ראש הממשלה.

(ג) חבר המועצה הדתית יחתום על הצהרת אמונים; ואלה דברי ההצהרה: "אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל ולחוקיה, למלא באמונה את תפקידי כחבר המועצה הדתית לפי הוראות חוק זה, ולקיים את החלטות המועצה הדתית".

(ד) המשך כהונתו של חבר מועצה דתית מותנה בהצהרתו כאמור בסעיף זה.

(ה) הפר חבר מועצה את הצהרתו כאמור בסעיף זה, יראו את ההפרה כעילה לחדילת חברות ויחולו עליה הוראות סעיף

א3.

6א. החלטות המועצה

(תיקון התשנ"ט)

המועצה הדתית וחבריה יפעלו לפי פסיקת הרבנות המקומית והרבנות הראשית לישראל בכל ענין שבתחום תפקידיה וסמכויותיה של המועצה הדתית.

7. סמכויות המועצה

(תיקונים: התשנ"ח, התשס"ח, התשפ"ב)

(א) מועצה מוסמכת לטפל בסיפוק שירותי דת ולשם זה רשאית היא להתקשר בחוזים, להחזיק רכוש בדרך שכירות או חכירה ולרכוש מיטלטלין, הכל בהתאם לסעיפי תקציבה המאושר.

(א) ² (1) על אף האמור בסעיף קטן (א), מתן תעודת הכשר ושירותי השגחה לשם מתן תעודת הכשר יינתנו לפי הוראות חוק איסור הונאה בכשרות, ולא ייגבו בעדם אגרות כאמור בסעיף קטן (ב).

(2) אין בהוראות פסקה (1) כדי לגרוע מסמכותה של מועצה דתית מוסמכת לגבות תשלום עבור מתן תעודת הכשר ושירותי השגחה לפי חוק איסור הונאה בכשרות.

(3) בסעיף קטן זה -

"חוק איסור הונאה בכשרות" - חוק איסור הונאה בכשרות, התשמ"ג-1983;

"תעודת הכשר", "שירותי השגחה" ו"מועצה דתית מוסמכת" - כהגדרתם בחוק איסור הונאה בכשרות.

(ב) המועצה תגבה אגרות עבור שירותי הדת שהיא מספקת, בהתאם לתקנות שיקבע השר, בהסכמת שר האוצר.

א7. מינוי רואה חשבון

(תיקון התשנ"ח)

(א) מועצה תמנה רואה חשבון; מינויו של רואה חשבון והפסקת העסקתו טעונים אישור השר וייעשו על פי הוראות סעיף זה וסעיפים 7 עד 7ד.

(ב) רואה החשבון לא יהיה עובד המועצה; תנאי העסקתו ייקבעו בידי המועצה, לפי הוראות סעיף זה.

(ג) רואה החשבון לא יהיה תלוי במועצה או קשור אליה, במישרין או בעקיפין, וישמור על אי-תלות בעבודתו המקצועית.

(ד) תשלום שכר טרחתו של רואה החשבון לא יותנה בתנאי כלשהו הקשור לאחריותו המקצועית, ולא ייקבע כל הסדר לשיפוי רואה החשבון בידי המועצה או מי מטעמה בשל חיוב שמקורו בהפרת אחריותו המקצועית של רואה החשבון או באי-קיום חובה המוטלת עליו לפי כל דין.

(ה) השר ושר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר, יקבעו בתקנות כללים בדבר מינוי רואה חשבון, תנאי כשירותו, אי-תלות, העדר ניגודי עניינים, שכרו ודרכי פעולתו וכן נוהל להפסקת העסקתו והגבלות על פיטוריו.

ב7. עריכת דוחות כספיים

(תיקונים: התשנ"ח, התשס"ח)

(א) מועצה תערוך דוחות כספיים שנתיים וחצי-שנתיים (להלן - דוחות כספיים); ראש המועצה וגזבר המועצה או אחד מחבריה, אם אין גזבר למועצה, יחתמו על הדוחות הכספיים; רואה החשבון יבקר את הדוחות הכספיים השנתיים ויסקור את הדוחות הכספיים החצי-שנתיים (להלן - דוחות מבוקרים), והם יידונו במועצה ויוגשו לשר.

(ב) השר ושר האוצר יקבעו את מתכונת הדוחות הכספיים, היקפם והפרטים הכלולים בהם וכן את המועד להגשת הדוחות המבוקרים לשר.

ג7. סמכויותיו, חובותיו ואחריותו של רואה חשבון

(תיקונים: התשנ"ח, התשס"ח)

(א) לצורך מילוי תפקידיו רשאי רואה החשבון, בכל עת, לעיין במסמכי המועצה ולדרוש מאת ראש המועצה, חבר המועצה או עובד המועצה, או מכל בעל תפקיד בה, כל מידע והסבר הדרושים לו, וכן רשאי הוא לדרוש כל מסמך של המועצה מאת המחזיק בו; רואה החשבון רשאי גם להשתתף בכל ישיבת מועצה שיידונו בה חשבונות שביקר או שמסר עליהם דין וחשבון, ולמסור כל הודעה או הסבר שנראה לו בנוגע לאותם חשבונות.

(ב) מי שנדרש כאמור בסעיף זה חייב למלא אחר הדרישה.

(ג) נודע לרואה החשבון, אגב עריכת הביקורת, על פעולות של המועצה שיש בהן משום סטיה מהוראות חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, או מהוראות חוק התקציב השנתי, ידווח על כך לראש המועצה ולשר לעניני דתות; קיבל ראש המועצה מידע כאמור בסעיף קטן זה, יזמן בהקדם ישיבת מועצה לדיון בנושאים שהובאו לידיעתו; התפטרות או פרישה של רואה החשבון מתפקידו או הפסקת העסקתו אין בהם כדי לפטור אותו מקיום חובתו לפי סעיף קטן זה.

(ד) (1) על פי הצעת רואה החשבון בפעולתו לפי סעיף זה, יפסול השר כל פריט בחשבון שהוא בניגוד לדיון, ויחייב בו את האדם ששילם או שהרשה את התשלום הבלתי-חוקי; כן יחייב השר כל אדם האחראי לחשבון בכל סכום של חסר או הפסד שנגרמו בשל התרשלותו, או בכל סכום שהיה צריך להביא בחשבון ולא הביא.
(2) השר רשאי, לפי שיקול דעתו, אם נתבקש לכך על ידי האדם שחויב, ועל אף היות הפסילה או החיוב נכונים וחוקיים, לבטל או להקטין את הפסילה ואת החיוב, אם ראה שלפי נסיבות המקרה ראוי לעשות כן.
(3) השר יודיע את החלטתו בכתב לאדם אשר חויב כאמור, וכן יפרט את טעמי החלטתו בדבר הפסילה או החיוב; ההודעה תישלח במכתב רשום לפי מענו הידוע לאחרונה, והעתק ממנה יישלח במכתב רשום לראש המועצה.

(ה) חויב אדם כאמור בסעיף קטן (ד), רשאי הוא בתוך שלושים ימים מיום קבלת ההודעה, לבקש בכתב מהשר לעניני דתות לבטל או להפחית את החיוב; השר יודיע את החלטתו הסופית למבקש ולמועצה, לאחר שנתן למבקש הזדמנות להשמיע את טענותיו בפניו בעל-פה או בכתב, לפי רצון המבקש.
(ו) האדם שלחובתו נזקפה, בהחלטה סופית של השר, הוצאה כאמור בסעיף קטן (ד), יהא חייב בתשלומה למועצה תוך שלושים ימים מיום שנשלחה אליו הודעה לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה), זולת אם בתוך הזמן האמור הגיש בקשה לבית משפט לביטול ההודעה; במקרה זה לא יפרע את החיוב אלא אם כן בית המשפט החליט על כך.

7ד. פעולות לפי דרישות השר והפסקת העסקה על ידי השר

(תיקונים: התשל"ח, התשס"ח)

(א) השר רשאי לדרוש מרואה החשבון, כל מידע, מסמך והסבר על פעולתו ועל פעולות המועצה שבידיעת רואה החשבון, וכן רשאי הוא לדרוש השלמות ותיקון ליקויים בחוות דעתו של רואה החשבון.
(ב) ראה השר כי המועצה אינה ממנה רואה חשבון או אינה מגישה דוחות כספיים במועדים או במתכונת הקבועים, כאמור בסעיפים 7א ו-7ב, רשאי הוא לעשות אחד או יותר מאלה:

(1) למנות רואה חשבון למועצה ולקבוע הוראות לפעולתו לרבות השכר שתשלם לו המועצה;

(2) לקבוע כי לא יועבר חלקה של הממשלה בתקציב המועצה כאמור בסעיף 11;

(3) לשלם, על חשבון המועצה, את שכרו של רואה החשבון.

(ג) השר רשאי למנות למועצה גם רואה חשבון מטעמו שיבקר את הדוחות הכספיים, כולם או חלקם, כפי שיקבע השר, והוראות סעיף 7ג(א) ו-7ג(ב) יחולו.

(ד) השר רשאי להפסיק את העסקתו של רואה חשבון אם מצא שרואה החשבון אינו ממלא את תפקידיו כראוי, או אם מצא שלא מתקיימים בו תנאי הכשירות הנדרשים לפי סעיף 7א(ה).

8. קביעת תקציב

(תיקונים: התשמ"ה, התשס"ח)

(בוטל).

9. הסכמה לקביעת התקציב

(תיקונים: התשמ"ה, התשס"ח)

(בוטל).

10. הגבלה על הוצאות המועצה

(תיקונים: התשמ"ה, התשס"ח)

המועצה לא תוציא כל הוצאה שהיא אלא אם כן נכללה בתקציב שאושר לפי סעיף 11ט.

10א. מועצה שאינה ממלאה חובה

(תיקון התשל"ג)

(א) כל אימת שנראה לשר הדתות שמועצה לא מילאה חובה או לא ביצעה עבודה שהיא נדרשת או מוסמכת לעשות לפי חוק זה, רשאי הוא לדרוש ממנה בצו למלא את החובה או לבצע את העבודה תוך זמן הנקוב בצו.
(ב) לא מילאה המועצה אחרי הצו תוך הזמן האמור, רשאי השר לאחר התייעצות עם ראש הרשות המקומית למנות אדם הנראה לו מתאים שימלא את החובה או יבצע את העבודה, ובלבד שהשכר וההוצאה הכרוכות בכך יהיו על חשבון התקציב של המועצה.

10ב. פיזור המועצה ומינוי ועדה ממונה

(תיקונים: התש"ן, התשס"ח)

(א) ראה השר, לאחר שעיין בדין וחשבון של ועדת חקירה שמינה ושבין חבריה נכלל נציג של היועץ המשפטי לממשלה - כי מועצה אינה ממלאה עוד את התפקידים המוטלים עליה לפי כל דין או שאינה ממלאה אותם תפקידים כראוי, רשאי הוא, לאחר שהזהיר אותה, לפזר את המועצה ולמנות במקומה ועדה ממונה; את הרכב הוועדה הממונה יקבע השר לאחר התייעצות בראש הרשות המקומית וברבנות המקומית.
(ב) לוועדה הממונה יהיו כל הסמכויות והחובות של המועצה.
(ג) השר ימנה לוועדה הממונה אחד מחבריה להיות יושב-ראש, ואם ראה צורך בכך, רשאי הוא למנות חבר אחר להיות סגן יושב ראש; ליושב-ראש ולסגנו יהיו כל הסמכויות והחובות של ראש המועצה וסגנו, והם יהיו זכאים, אם אינם עובדי המדינה, לקבל מקופת המועצה את השכר שאושר לנושאי אותן משרות במועצה שפוזרה.
(ד) ועדה ממונה תכהן עד שיחודש הרכב המועצה, בהתאם לסעיף 6, ורשאי השר לחדש את ההרכב לענין זה בכל עת שימצא שהתנאים מאפשרים זאת.
(ה) על מינוי ועדת חקירה, פיזור המועצה ומינוי ועדה ממונה לפי סעיף זה תפורסם הודעה ברשומות.

11. השתתפות בהוצאות התקציב של מועצה

(תיקון התשס"ח)

הממשלה והרשות המקומית יישאו בהוצאות התקציב של מועצה בהתאם להוראות סעיפים 11א עד 11ז.

11א. סכום ההשתתפות בהוצאות התקציב של מועצה

(תיקון התשס"ח)

(א) סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות ייקבע, בכל שנת כספים, בחוק התקציב השנתי כמשמעותו בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 (להלן - חוק התקציב השנתי).
(ב) סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כל מועצה ומועצה, בכל שנת כספים, יהיה הסכום שיתקבל

מחלוקת סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות, כאמור בסעיף קטן (א), ביניהן, על פי אמות מידה שוויוניות שתקבע הממשלה (להלן - סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה); השר יפרסם ברשומות את אמות המידה האמורות.

(ג) סכום ההשתתפות של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, בכל שנת כספים, יהיה שווה לסכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של אותה מועצה, באותה שנת כספים, כשהוא מוכפל ב-1.5 (להלן - סכום ההשתתפות הרגיל של הרשות המקומית).

11א. רזרבה לכיסוי הוצאות

3

(תיקון התשפ"ד)

בלי לגרוע מהוראות סעיף 11א(ג), מתוך סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בכל שנת כספים יופרש סכום של 5% אשר ישמש רזרבה לכיסוי הוצאות כמפורט בסעיף 11ג (להלן - סכום הרזרבה), אף אם נקבע לפי סעיף 11ב סכום ההשתתפות המיוחד של הממשלה; השר רשאי לקבוע בצו כי בשנת כספים מסוימת לא יופרש סכום כאמור או שיופרש סכום בשיעור נמוך יותר.

11ב. סכום ההשתתפות המיוחד בהוצאות התקציב של מועצה

[תיקונים: התשס"ח, התשע"א (מס' 2), התשע"ד]

(א) על אף האמור בסעיף 11א, השר, שר הפנים ושר האוצר (להלן - השרים) רשאים לשנות בהחלטה שהתקבלה ברוב דעות השרים, ובכללם שר האוצר, על פי אמות מידה שוויוניות שייקבעו לגבי כל שנת כספים, באישור ועדת הכספים של הכנסת, את סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של המועצות, כולן או חלקן, לסכום אחר (להלן - סכום ההשתתפות המיוחד של הממשלה), ובלבד שההחלטה תינתן בתוך 90 ימים מיום תחילתה של כל שנת כספים או מיום קבלת חוק התקציב השנתי בכנסת, לפי המאוחר, והכל בכפוף לתנאים אלה:

(1) השינוי לא יביא לחריגה מסכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות, באותה שנת כספים, כאמור בסעיף 11א(א);

(2) השינוי לא יביא לשינוי סכום ההשתתפות הכולל המתקבל מחיבור סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של מועצה עם סכום ההשתתפות הרגיל של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של אותה מועצה (להלן - סכום ההשתתפות הרגיל הכולל);

(3) סכום ההשתתפות המיוחד של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, שיחושב לפי סעיף קטן (ב), לא יפחת מסכום השווה ל-25% ולא יעלה על סכום השווה ל-75% מסכום ההשתתפות הרגיל הכולל.

(4) ⁴ (במחקה).

(ב) החליטו השרים לפי סעיף קטן (א) על סכום השתתפות מיוחד של הממשלה בהוצאות התקציב של מועצה, יהיה סכום ההשתתפות של הרשות המקומית שבתחום שיפוטה נמצאת המועצה, בהוצאות התקציב שלה, הסכום המתקבל מההפרש שבין סכום ההשתתפות הרגיל הכולל לבין סכום ההשתתפות המיוחד של הממשלה (להלן - סכום ההשתתפות המיוחד של הרשות המקומית).

(ג) החלטת השרים לפי סעיף קטן (א) תתקבל לאחר קבלת המלצות לעניין זה מאת צוות מקצועי הכולל את נציג כל אחד מהשרים, מבין עובדי משרדיהם, ותוקפה וכן תוקפן של אמות המידה כאמור בסעיף קטן (א) יהיה לשנת כספים אחת בלבד.

(ד) סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של המועצות, במהלך 90 הימים כאמור בסעיף קטן (ב), יהיה לפי

סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הממשלה כפי שחל בשנת הכספים הקודמת.

11ג. הודעה על סכומי ההשתתפות

(תיקונים: התשס"ח, התשפ"ד)

השר יפרסם ברשומות את סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הממשלה בהוצאות התקציב של כל מועצה בהפחתת סכום הרזרבה ואת סכום הרזרבה מתוך סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה וכן את סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של כל רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה; כן יודיע השר או מי שהוא הסמיך לעניין זה לכל ראש רשות מקומית ולכל ראש מועצה, על סכומי ההשתתפות האמורים הנוגעים אליהם.

11ג1. אופן חלוקת סכום הרזרבה

(תיקון התשפ"ד)

(א) סכום הרזרבה ישמש לכיסוי הוצאות נדרשות של המועצות אשר לא ניתן היה לצפות אותן מראש בתחילת שנת הכספים, ובלבד שההוצאות לא נובעות מהתנהלות תקציבית לא תקינה של המועצות, ויחולק בין המועצות במהלך שלושת החודשים הקלנדריים האחרונים של שנת הכספים בהתאם לאמות מידה שיקבע השר.

(ב) סכום הרזרבה שלא נדרש לחלקו בשנת כספים מסוימת, יחולק עד תום שנת הכספים בין כלל המועצות בהתאם לחלקן היחסי בסכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה, כפי שנקבע לפי סעיף 11א(ב) או בסכום ההשתתפות המיוחד של הממשלה, כפי שנקבע לפי סעיף 11ב(א), לפי העניין.

(ג) סכום שחולק כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) לכל מועצה, יפורסם באתר האינטרנט של המשרד לשירותי דת.

11ד. העברת סכומי ההשתתפות של הרשות המקומית

[תיקונים: התשס"ח, התשע"א (מס' 2)]

(א) רשות מקומית תעביר למועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, עד היום החמישי בכל חודש, את סכום השתתפותה החודשי בהוצאות התקציב של המועצה, ואולם אם העבירה הרשות המקומית מקדמות לפי סעיף קטן (ב) יובאו בחשבון לעניין זה סכומי המקדמות שהעבירה כאמור; בסעיף קטן זה, "סכום ההשתתפות החודשי" - סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה, כפי שפורסם ברשומות לפי סעיף 11ג, כשהוא מחולק ב-12.

(ב) כל עוד לא פורסמה ברשומות הודעה לפי סעיף 11ג, תעביר רשות מקומית למועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, עד היום החמישי בכל חודש, מקדמה על חשבון סכום השתתפותה בהוצאות התקציב של המועצה; המקדמה כאמור תהיה בסכום השווה לחלק ה-12 מסכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשות המקומית כפי שחל בשנת הכספים הקודמת.

(ג) לא כלל התקציב המאושר של הרשות המקומית את מלוא סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשות המקומית תתקן את תקציבה, בתוך 30 ימים מיום שיוורה לה על כך שר הפנים; לא תיקנה הרשות המקומית את תקציבה בהתאם להוראתו של שר הפנים, עד תום 30 הימים כאמור, יתקן שר הפנים, באופן מידי, את תקציב הרשות המקומית כך שיקלול את מלוא סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשות המקומית.

11ה. שינוי סכום ההשתתפות במהלך שנת הכספים

(תיקונים: התשס"ח, התשפ"ד)

(א) בסעיף זה -

"יחס השתתפות רגיל" - היחס שבין סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של מועצה לבין סכום ההשתתפות הרגיל של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של אותה מועצה;

"יחס השתתפות מיוחד" - היחס שבין סכום ההשתתפות המיוחד של הממשלה בהוצאות התקציב של מועצה לבין סכום ההשתתפות המיוחד של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של אותה מועצה.

(ב) שונה, במהלך שנת הכספים, סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות, הקבוע בחוק התקציב השנתי כאמור בסעיף 11א(א), יחולו לעניין סכום ההשתתפות המעודכן של הרשויות המקומיות בהוצאות התקציב של המועצות הנמצאות בתחום שיפוטן, הוראות אלה:

(1) שונה סכום השתתפות הממשלה כאמור בשל הסכמי שכר קיבוציים הנוגעים למועצות, יעודכן סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשויות המקומיות, כך שיישמר יחס ההשתתפות הרגיל או יחס ההשתתפות המיוחד, לפי העניין;

(2) שונה סכום השתתפות הממשלה כאמור שלא בשל הסכמי שכר קיבוציים כאמור בפסקה (1), יחליטו השרים בתוך 60 ימים מיום שינוי הסכום כאמור, בהחלטה שתתקבל כאמור בסעיף 11ב(א), על פי אמות מידה שוויוניות שיקבעו השרים באישור ועדת הכספים של הכנסת, אם יעודכן סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של

הרשויות המקומיות; החליטו השרים על עדכון הסכום, יקבעו גם את שיעורי העדכון, ובלבד שסכום ההשתתפות המעודכן של הרשויות המקומיות לא יהיה גבוה מסכום ההשתתפות שהיה חל לגביהן אילו עודכן לפי יחס ההשתתפות הרגיל או יחס ההשתתפות המיוחד, לפי העניין; החלטה לפי פסקה זו תתקבל לאחר שניתנה הזדמנות לנציגי הרשויות המקומיות והמועצות הנוגעות בדבר להשמיע את עמדתם בתוך 14 ימים מהיום שבו התבקשו לעשות כן.

(1) (1) שונה סכום ההשתתפות של הממשלה כאמור בסעיף קטן (ב) לפני שחולק סכום הרזרבה בהתאם לסעיף 11ג, יחולו הוראות אלה:

(א) עלה סכום ההשתתפות של הממשלה - יחולק סכום הרזרבה בהתאם לסכום ההשתתפות של הממשלה לפני השינוי;

(ב) הופחת סכום ההשתתפות של הממשלה - יחושב סכום הרזרבה בהתאם לסכום המעודכן, ויחולו הוראות סעיף 11א1 בשינויים המחויבים.

(2) שונה סכום ההשתתפות של הממשלה כאמור בסעיף קטן (ב) אחרי שחולק סכום הרזרבה לפי סעיף 11ג, לא יבוצע שינוי בסכום הרזרבה שחולק.

(ג) השר יפרסם ברשומות את סכומי ההשתתפות המעודכנים של הממשלה ושל הרשויות המקומיות בהוצאות התקציב של המועצות, כאמור בסעיף קטן (ב) בהפחתת סכום הרזרבה ואת סכום הרזרבה מתוך סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה; כמו כן יודיע השר או מי שהוא הסמיך לעניין זה, לכל ראש רשות מקומית ולכל ראש מועצה, על סכומי ההשתתפות האמורים הנוגעים אליהם.

(ד) פורסמה הודעה ברשומות על עדכון סכום ההשתתפות של רשות מקומית לפי סעיף קטן (ג), תעביר הרשות המקומית למועצה הנמצאת בתחום שיפוטן, ביום החמישי בכל חודש, החל בחודש שלאחר הפרסום, את סכום ההשתתפות החודשי המעודכן בהוצאות התקציב של המועצה; לעניין זה, "סכום ההשתתפות החודשי המעודכן" - סכום ההשתתפות המעודכן של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה, כפי שפורסם ברשומות לפי סעיף קטן (ג), כשהוא מחולק במספר החודשים שנותרו מהחודש שלאחר הפרסום ועד תום שנת הכספים.

(ה) אין בשינוי סכום ההשתתפות של הממשלה כאמור בסעיף קטן (ב), בהחלטת השרים לפי פסקה (2) של אותו סעיף קטן או באי-קבלת החלטה כאמור, כדי להטיל על הממשלה חובה כלשהי כלפי הרשויות המקומיות, המועצות, עובדיהן או כל גורם אחר.

(תיקון התשס"ח)

(א) ראש רשות מקומית רשאי לפנות לשרים בבקשה להפחית את סכומי ההשתתפות של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) לעניין סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשות המקומית - בתוך 21 ימים מיום פרסום ההודעה ברשומות לפי סעיף 11ג על הסכום האמור;

(2) לעניין סכום ההשתתפות המעודכן של הרשות המקומית, כאמור בסעיף 11ה(ב)(2) - בתוך 21 ימים מיום פרסום ההודעה ברשומות לפי סעיף 11ה(ג) על הסכום האמור.

(ב) הממשלה תחליט על אמות מידה לעניין החלטה בבקשות לפי סעיף זה.

(ג) סברו השרים כי קיימות נסיבות המצדיקות זאת, בהתאם לאמות המידה אשר נקבעו לפי סעיף קטן (ב), רשאים הם, בהחלטה כאמור בסעיף 11ב(א), לאשר בקשה להפחתת סכום ההשתתפות שהוגשה לפי סעיף קטן (א), כפי שהוגשה או בשינויים שימצאו לנכון, ובלבד שיפחת גם סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של המועצה, כך שיישמר יחס ההשתתפות הרגיל או יחס ההשתתפות המיוחד, לפי העניין; החליטו השרים לאשר את הבקשה, יקבעו את מועד תחילת ההפחתה.

(ד) החלטה לפי סעיף קטן (ג) תתקבל לאחר שניתנה הזדמנות לנציגי הרשות המקומית ולנציגי המועצה להשמיע את עמדתם בתוך 14 ימים מהיום שבו התבקשו לעשות כן.

(ה) החליטו השרים, לפי הוראות סעיף זה, לאשר בקשה להפחתת סכום ההשתתפות של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, תעביר הרשות המקומית למועצה, ביום החמישי בכל חודש, החל במועד תחילת ההפחתה שעליו החליטו השרים לפי סעיף קטן (ג), את סכום ההשתתפות החודשי המופחת בהוצאות התקציב של המועצה; לעניין זה, "סכום ההשתתפות החודשי המופחת" - סכום ההשתתפות המופחת של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה, שעליו החליטו השרים לפי סעיף זה, כשהוא מחולק במספר החודשים שנותרו מהחודש שבו חל מועד תחילת ההפחתה ועד תום שנת הכספים.

(ו) הודעה על סכום ההשתתפות החודשי המופחת, כאמור בסעיף קטן (ה) תפורסם ברשומות.

(ז) הופחת סכום ההשתתפות של רשות מקומית כאמור בסעיף זה, לא יופחת בשל כך בלבד סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות.

11ז. השתתפות נוספת של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה

(תיקון התשס"ח)

רשות מקומית רשאית להשתתף במימון הוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, בסכום הגבוה מסכום ההשתתפותה שנקבע לפי סעיפים 11א עד 11ו, ואולם אין בהגדלת סכום ההשתתפות כאמור כדי לשנות את סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של אותה מועצה.

11ח. רשות מקומית שאינה מעבירה את סכומי ההשתתפות

(תיקון התשס"ח)

לא העבירה רשות מקומית את סכומי ההשתתפות החודשיים בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, כולם או חלקם, בשיעורים ובמועדים הקבועים לפי סעיפים 11ד, 11ה או 11ו, לפי העניין, מכל סיבה שהיא לרבות משום שאין לרשות המקומית תקציב מאושר לאותה שנת כספים או משום שבתקציב המאושר שלה לאותה שנת כספים לא נכלל מלוא סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד בתקציב המועצה הדתית, יחולו לגביה הוראות אלה:

(1) חשב משרד הפנים יפחית מההקצבות המועברות לרשות המקומית מתקציב משרד הפנים, סכומים השווים לסכומי ההשתתפות שעל הרשות המקומית להעביר למועצה, ויעביר את הסכומים האמורים לידי המועצה; לעניין זה, "הקצבה" - תמיכה, מענק או כל השתתפות אחרת;

(2) לא מועברות לרשות המקומית הקצבות כאמור בפסקה (1), או לא כיסו סכומי ההקצבות שהופחתו לפי אותה פסקה את סכומי ההשתתפות שעל הרשות המקומית להעביר למועצה, יודיע על כך חשב משרד הפנים לממונה על המחוז באותו משרד; הודיע כאמור, יפעיל הממונה על המחוז, באופן מיידי, את סמכותו לפי סעיף 141 לפקודת העיריות, לשם הבטחת מילוי חובותיה של הרשות המקומית.

11ט. הצעת התקציב

(תיקון התשס"ח)

(א) מועצה, לאחר התייעצות עם הרשות המקומית שבתחום שיפוטה היא נמצאת, תגיש לשר, בתוך 30 ימים מהיום שבו פורסמו ברשומות סכומי ההשתתפות כאמור בסעיף 11ג, את הצעת התקציב השנתי של המועצה; הצעת התקציב תהיה מבוססת על סכומי ההשתתפות של הממשלה ושל הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה לפי סעיפים 11א עד 11ד, ועל סכומי האגרות שגובה המועצה לפי סעיף 7(ב), ותכלול את הפרטים שקבע השר לפי סעיף קטן (ד).

(ב) ראש הרשות המקומית רשאי להביא לפני השר את עמדת הרשות המקומית בעניין הצעת התקציב השנתי של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה של הרשות המקומית.

(ג) הצעת התקציב השנתי טעונה את אישורו של השר, ורשאי הוא לאשר את ההצעה בשינויים שימצא לנכון או להתנות את האישור בתנאים.

(ד) השר רשאי לקבוע את הפרטים שייכללו בהצעת התקציב השנתי של מועצה.

(ה) לא הגישה מועצה את הצעת התקציב השנתי לפי סעיף זה, איחרה בהגשתה או לא קיבלה את אישור השר, אין בכך כדי לגרוע מחובתה של הרשות המקומית להעביר את סכומי השתתפותה בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, בשיעורים ובמועדים הקבועים לפי סעיפים 11ד, 11ה או 11ו, לפי העניין.

(ו) לא אושר התקציב השנתי של המועצה, רשאית המועצה להוציא כל חודש סכום השווה לחלק ה-12 מהתקציב השנתי בשנת הכספים הקודמת, בתוספת הצמדה למדד המחירים לצרכן, שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ז) המועצה תפרסם את תקציבה וכן את הדוחות הכספיים לפי סעיף 7ב.

11. תקנות

(תיקון התשס"ח)

השר, בהסכמת שר האוצר, יקבע הוראות לעניין -

(1) אופן ניהול תקציב המועצה ושינויים בו;

(2) העברת כספים מסעיף הוצאה אחד למשנהו בתקציב המועצה;

(3) אופן פרסומו של תקציב המועצה ודוחותיה הכספיים.

12. חתימת חוזים

חוזים של מועצה ייחתמו בידי ראש הרשות המקומית וראש המועצה, ואם מקומה אינו נמצא בתחום שיפוטה של רשות מקומית ייחתמו החוזים ביד ראש המועצה בלבד.

12א. שיפוט משמעת של רבני עיר

(תיקונים: התש"ם, התשס"ח)

- (א) רב עיר יהיה נתון לשיפוטו של בית דין משמעותי.
- (ב) מועצת הרבנות הראשית לישראל תמנה את חברי בית הדין והם דיין או דיין שיצא לגמלאות, והוא היושב ראש, ושני רבני עיר.
- (ג) השר רשאי להגיש לבית הדין המשמעותי קובלנה על רב עיר על יסוד אחד מאלה:
- (1) הרב נהג שלא כהלכה במילוי תפקידו;
 - (2) הרב התנהג באופן שאינו הולם את מעמדו של רב בישראל;
 - (3) הרב הורשע בעבירה שבנסיבות הענין יש בה משום קלון.
- (ד) בית הדין המשמעותי יביא את מסקנותיו, לזכות או לחובה, לפני השר; מצא בית הדין המשמעותי שאין רב העיר ראוי להמשיך בתפקידו, יביא השר את מסקנות בית הדין המשמעותי לפני נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל, והנשיא יעביר את רב העיר מכהונתו.
- (ה) סמכויות בית הדין המשמעותי, סדרי הדין בו, סדרי הגשת קובלנות ושאר הוראות בקשר להפעלת השיפוט המשמעותי לפי סעיף זה ייקבעו בתקנות בהסכמת שר המשפטים.

13. החלת הדינים של שירות המדינה על עובדי המועצות

(תיקונים: התשל"ח, התשס"ח)

- (א) השר, בהסכמת שר האוצר ושר הפנים, לאחר התייעצות עם ארגון עובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של העובדים במדינה (להלן - ארגון העובדים) ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, רשאי להורות כי הוראות חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959, והתקנות על פיו, יחולו, כולן או מקצתן, על עובדי המועצות, בשינויים הנראים דרושים להתאמת ההוראות למבנה המועצות וכן בשינויים הנראים דרושים עקב ההחלה; שינויים אלה יפורטו בהוראה; הוראה לפי סעיף קטן זה יכול שתחול אף לגבי מי שנתקבל לעבודה לפני נתינתה ונמצא בשירות המועצה ביום תחילת ההוראה.
- (ב) השר, בהסכמת שר האוצר ושר הפנים, לאחר התייעצות עם ארגון העובדים ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, רשאי להורות כי הוראות חוק שירות המדינה (גימלאות) [נוסח משולב], התשל"ל-1970, והתקנות על פיו, יחולו, כולן או מקצתן על עובדי המועצות ועל שאיריהם בשינויים הנראים דרושים להתאמת ההוראות למבנה המועצות וכן בשינויים הנראים דרושים עקב ההחלה; שינויים אלה יפורטו בהוראה; הוראה לפי סעיף קטן זה יכול שתחול אף לגבי מי שפרש לפני נתינתה.
- (ג) הממשלה לאחר התייעצות עם ארגון העובדים ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, רשאית להורות כי הוראות חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, והתקנות על פיו, יחולו, כולן או מקצתן, על עובדי המועצות, בשינויים הנראים דרושים להתאמת ההוראות למבנה המועצות וכן בשינויים הנראים דרושים עקב ההחלה, ובלבד שבבואו למנות את חברי בית הדין, כאמור בסעיף 3 לאותו חוק, יתייעץ שר המשפטים עם השר במקום עם שר האוצר; השינויים יפורטו בהוראה.
- (ד) הוראות לפי סעיף זה יפורסמו ברשומות, ויחולו על כלל המועצות.

14. גימלאות של ראש מועצה וסגניו

"

(תיקונים: התשל"ח, התשמ"א, התשס"ג, התשס"ח, התשע"א)

- (א) על ראש מועצה וסגניו יחול חוק הרשויות המקומיות (גימלאות לראש רשות וסגניו), התשל"ז-1977, בשינויים אלה:

(1) סעיף 1 ייקרא כאילו נאמר בו כך:

1. בחוק זה -

"רשות" - מועצה דתית;

"ראש רשות" - לרבות סגני ראש מועצה דתית בשכר הנמנים עם סוגים, או הממלאים תפקידים, שקבע

השר בצו באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת";

(2) בסעיף 2, במקום "מקופת הרשות המקומית" קרי "מקופת המועצה הדתית";

(3) בסעיף 3(4), במקום הסיפה המתחילה במלים "וכן מותר לצרף" קרי "וכן מותר לצרף תקופות כהונה,

שירות ועבודה בשכר ברשות, במדינה או באחד ממוסדותיה או מפעליה, ברשות מקומית או במוסדות ציבור

אחרים שייקבעו וכן כיושב-ראש של ועד קהילה או כנשיא או כיושב-ראש של חבר בני-אדם, מואגד או בלתי

מואגד, שלדעת השר מילא תפקידי רשות בתחומה של הרשות לפני הקמתה, והכל בתנאים שייקבעו";

(4) סעיף 3(7) לא יחול;

(5) בסעיף 5, במקום "מהרשות המקומית" קרי "מהרשות";

(6) בסעיף 5א(א), במקום "לרשות המקומית" קרי "לרשות";

(7) בסעיף 5א(ג), במקום "הרשות המקומית" קרי "הרשות";

(8) בסעיף 5ג(א), במקום "רשות מקומית" ו"הרשות המקומית" קרי "רשות" ו"הרשות";

(9) בסעיף 5ג(ב), במקום "לרשות המקומית" ו"הרשות המקומית" פעמיים, קרי "לרשות" ו"הרשות" פעמיים;

(10) בסעיף 5ג(ג), במקום "הרשות המקומית" פעמיים קרי "הרשות" פעמיים;

(11) סעיף 8 לא יחול;

(12) סמכויות שר הפנים שלפי סעיף 9 יהיו בידי השר.

(ב) על מספר סגני ראשי מועצות דתיות בשכר, יחולו ההגבלות שבסעיף 15א1 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש

הרשות וסגניו וכהונתם), התשל"ה-1975, בשינויים המחויבים, ובלבד שמספר הסגנים בשכר בכל מועצה דתית לא יעלה על

מספר הסגנים כאמור אשר כיהנו באותה מועצה דתית ביום כ"א באדר ב' התשס"ג (25 במרס 2003).

14א. חלקת קבר בחיים

(תיקונים: התשס"א, התשס"ח, התשס"ט, התשע"ב)

(א) מטרת סעיף זה לקבוע תעריפים לרכישת חלקת קבר בחיים בבית עלמין שבו רשות מקומית, מועצה דתית או חברה

קדישא מטפלת בקבורת נפטרים במסגרת מתן שירותי דת יהודים.

(ב) תושב יהודי המבקש לרכוש חלקת קבר בחייו, בישוב בו נמצא בית העלמין הקרוב למקום מגוריו (להלן - ישוב מגוריו),

ישלם סכום שלא יעלה על התעריף המפורט בתוספת הראשונה.

(ג) תושב יהודי המבקש לרכוש חלקת קבר בחייו -

(1) שלא בישוב מגוריו, ישלם סכום שלא יעלה על 120% מהתעריף המפורט בתוספת הראשונה;

(2) תושב יהודי, שאינו תושב ירושלים והמבקש לרכוש בה חלקת קבר בחייו, ישלם סכום שלא יעלה על

130% מהתעריף המפורט בתוספת הראשונה.

(ד) תושב יהודי המבקש לרכוש חלקת קבר בחייו, בסמוך לבן זוגו, הקבור בבית העלמין, בישוב מגוריו, ישלם סכום שלא

יעלה על 80% מהתעריף המפורט בתוספת הראשונה.

(ה) הרוכש חלקת קבר, המיועדת לקבורה רוויה בחייו, ישלם 75% מהסכום לפי סעיפים קטנים (א) עד (ד); בחוק זה,

"קבורה רוויה" - שטח המיועד לקבורה בצפיפות העולה על 750 קברים לדונם.

(ו) הרוכש חלקת קבר בחייו המיועדת לקבורה זוגית, ישלם 80% מהסכום שיש לשלמו לפי סעיפים קטנים (ג) ו-(ד); בסעיף

זה, "קבורה זוגית" - שטח המיועד לקבורה בצפיפות של 500 קברים לדונם, כאשר בכל חלקת קבר ניתן לקבור שני נפטרים. (1) על אף הוראות סעיפים קטנים (ב) עד (ו), תושב יהודי המבקש לרכוש חלקת קבר בחייו בבית העלמין האזורי ברקת ישלם סכום כמפורט להלן, לפי העניין:

- (1) סכום שלא יעלה על התעריף המפורט בתוספת השנייה, בהתאם לסוג חלקת הקבר שבו בחר;
- (2) אם ביקש לרכוש חלקת קבר בסמוך לבן זוגו הקבור בבית העלמין או שכן זוגו רכש חלקת קבר בחייו בבית העלמין מסוג קבורת שדה במבנה, קבורה ברמה או קבורת סנהדרין וכן זוגו שילם את הסכום שיש לשלמו לפי פסקה (1) - סכום שלא יעלה על 80% מהסכום שיש לשלמו לפי פסקה (1);
- (3) אם ביקש לרכוש חלקת קבר המיועדת לקבורה זוגית בחלקת קבר מסוג קבורת שדה במבנה או קבורה ברמה - סכום שלא יעלה על 80% מהסכום שיש לשלמו לפי פסקה (2);

בחוק זה, "בית העלמין האזורי ברקת" - בית עלמין ברקת בגבולות המסומנים בתכנית מתאר מקומית ומפורטת מס' מח/143, כפי שתהיה בתוקף מזמן לזמן.

(ז) הוראות סעיף זה לענין רכישת חלקת קבר בחיים יחולו לגבי בתי עלמין פעילים בלבד; השר, בהתאם להמלצות המוסד לביטוח לאומי ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה ⁵ של הכנסת, יקבע רשימת בתי עלמין סגורים, כולם או חלקם, לגביהם לא יחולו הוראות חוק זה, ויפרסמה ברשומות. לענין סעיף קטן זה, "בתי עלמין סגורים" - בתי עלמין שנקבעו לפי סעיף 266 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995.

(ח) נפטר אדם והשאיר אחריו בני משפחה, לא תקבור החברה קדישא נפטרים אחרים בשתי חלקות צמודות במשך 90 ימים מיום קבורת הנפטר; בסעיף זה - "בן משפחה" - תושב יהודי שהוא בן זוג, הורה, בן, בת, אח או אחות.

(ט) (1) פנה בן משפחה, של נפטר בתוך 45 יום מיום קבורת הנפטר, בבקשה לרכוש חלקה צמודה בעבור עצמו, תדון החברה קדישא בבקשתו בתוך 21 ימים מיום הפניה ותודיע למבקש על החלטתה בתוך 7 ימים מיום קבלת ההחלטה.

(2) לא הוגשה פניה כאמור בתוך 45 ימים רשאית החברה קדישא לקבורה בחלקה הצמודה לכל נפטר.
(3) הוגשו בתוך 45 ימים מיום קבורת הנפטר בקשות בני משפחתו לרכישת חלקה צמודה, ולא היו די חלקות צמודות לכל הפונים, תהיה לבן זוגו של הנפטר זכות קדימה על כל בני המשפחה ולאחריו להורי הנפטר; השר, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה ⁵ של הכנסת, הוראות בענין זכות קדימה בין בנים ובנות, אחים ואחיות של הנפטר.

(י) רכש אדם חלקת קבר בחייו וחזר בו יחזירו לחברת קדישא או למועצה הדתית, לפי הענין, והחברה או המועצה כאמור תחזיר לו את כספו בצרוף הפרשי הצמדה מיום הרכישה ועד יום החזרת חלקת הקבר כאמור בהתאם למדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(יא) השר יגיש דין וחשבון בכתב על הפיקוח והאכיפה של הוראות סעיף זה, תוך פירוט לגבי גופי הקבורה השונים; הדין וחשבון כאמור יוגש לוועדת הפנים ואיכות הסביבה ⁵ של הכנסת, אחת לשנה, ולא יאוחר מ-30 ביוני של השנה שלאחר השנה שלגביה הוגש הדין וחשבון.

(יב) בסעיף זה ובסעיפים 1א14 עד 5א14 -

"תושב יהודי" - תושב ישראל הזכאי לקבלת שירותי דת יהודיים, לרבות שירותי קבורה;

"בית עלמין" - בית עלמין יהודי.

(תיקונים: התשס"א, התשס"ח, התשע"ב)

(א) השר יקים ועדה שתדון במתן הנחות מהתעריפים המפורטים בתוספת הראשונה, ובלבד ששיעור ההנחה המירבי לכל חלקת קבר בחיים לא יעלה על 30%; אמות המידה למתן ההנחות יקבעו על ידי השר באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, ויפורסמו ברשומות בתוך חצי שנה מיום פרסומו של חוק זה.
(ב) מספר חברי הוועדה, הרכבה וסדרי עבודתה יקבעו על ידי השר.

2א14.

שינוי תעריפים

6

(תיקונים: התשס"א, התשס"ח, התשס"ט, התשע"ב)

השר רשאי לקבוע, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, לגבי בית עלמין מסוים או באופן כללי, באופן זמני או באופן קבוע, סכום לרכישת חלקת קבר בחיים השונה מהתעריף המפורט בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה, לפי העניין בשל שינויים בעלויות חלקת קבר ורשאי הוא לקבוע כאמור לגבי תעריפים המפורטים בחלק ב' בתוספת הראשונה גם בהתחשב בשינויים בעלויות חלקת קבר בקבורה רוויה לפי סוגיה; בקביעה כאמור רשאי השר להורות על העברת פרט הכלול בחלק א' בתוספת הראשונה לחלק ב' שבה; הודעה על שינוי כאמור תפורסם ברשומות.

3א14. רכישה ומכירה של חלקות קבר

(תיקון התשס"א)

(א) אדם רשאי לרכוש חלקת קבר עבור עצמו.
(ב) לא ירכוש אדם חלקת קבר עבור אחר בתקופת חייו של האחר, אלא אם כן הוא בן זוגו, או הורהו.
(ג) לא ירכוש אדם חלקת קבר לשם מכירתה.
(ד) לא ימכור אדם חלקת קבר לאדם אחר אלא באחד מאלה:
(1) חלקת הקבר מיועדת לרוכש;
(2) חלקת הקבר מיועדת לבן זוגו או להוריו של הרוכש.

4א14. תעריפי מכירת חלקת קבר

(תיקונים: התשס"א, התשס"ט, התשע"ב)

(א) לא ימכור אדם חלקת קבר בבית עלמין בניגוד להוראות סעיף 14א (ב) עד (ז) לענין התעריף לאותו בית עלמין כמפורט בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה.

(1א) על אף האמור בכל דין, הותרה גביית תשלום נוסף על דמי הקבורה, לפי סעיף 266 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, כמשמעותם באותו סעיף, לא יגבה אדם בקשר לקבורה של נפטר בבית העלמין האזורי ברקת תשלום כאמור בסכום העולה על הסכום הנקוב בתוספת השנייה בהתאם לסוג חלקת הקבר.

(ב) אדם המנהל בית עלמין או העוסק במכירת חלקות קבר בחיים יגלה לכל אדם המבקש לרכוש חלקת קבר בחיים, בכתב, טרם הרכישה, כל פרט מהותי בנוגע לרכישת חלקת קבר כאמור, לרבות הסכום שיש לשלם בעד חלקת הקבר, הנחות שלהן זכאי הרוכש ואפשרויות רכישת חלקות קבר בבית העלמין; מידע כאמור שאינו נוגע לרוכש מסוים, יוצג במקום בולט לעין במשרדיו של אותו אדם, בשפות עברית, אנגלית, רוסית ואמהרית.

(ג) הוראות חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, יחולו על מכירה לפי סעיף זה; הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות החוק האמור.

(תיקון התשס"א)

העובר על הוראות סעיפים 3א14(ב), (ג) או (ד), או 4א14, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

(ב) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיפים 3א14(ב), (ג) או (ד), או 4א14 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

(ג) נעברה עבירה לפי סעיפים 3א14(ב), (ג) או (ד), או 4א14 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר חובתו לפי סעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

6א14. עדכון ושינוי**(תיקונים: התשס"א, התשס"ט, התשע"ב)**

הסכומים המפורטים בחלק א' בתוספת הראשונה יעודכנו בתחילת כל שנה בהתאם למדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; הסכומים המפורטים בחלק ב' בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה יעודכנו בתחילת כל שנה בהתאם למדד תשומות הבניה שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; סכומים מעודכנים כאמור יפורסמו בתוך 30 ימים לאחר כל עדכון ברשומות ובעתון; לענין סעיף זה - "פרסום בעיתון" - כהגדרתו בסעיף 1א לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

7א14. קרן ייעודית**(תיקונים: התשס"ט, התשע"ב)**

(א) רשות מקומית, מועצה דתית או חברה קדישא המטפלת בקבורת נפטרים בבית עלמין וגובה תעריפים כמפורט בחלק ב' בתוספת הראשונה (להלן - מורשית קבורה), תנהל קרן פיתוח שתקבוליה יהיו כספים שהתקבלו עבור מכירת חלקות קבר בחיים בשיעור שיקבע השר, אשר לא יפחת מ-50% מתקבולים אלה, וכן כל כספי תמיכה, מענק או השתתפות אחרת מתקציב המדינה למטרות פיתוח קבורה רוויה, ככל שיינתנו (בסעיף זה - כספי הפיתוח), אשר ישמשו אך ורק לפיתוח מבנים ותשתיות המיועדים לקבורה רוויה.

(ב) קרן הפיתוח כאמור בסעיף קטן (א) תנוהל בידי גזבר מורשית הקבורה וכספי הפיתוח יוחזקו בחשבון בנק אחד או יותר שיוחזקו בו אך ורק כספי הפיתוח; קרן הפיתוח תנוהל באופן שיאפשר מעקב אחר תקבולי הקרן מכל מקור וההוצאות שהוצאו ממנה.

(ג) כספי הפיתוח וזכותה של מורשית קבורה לקבלת כספים כאמור לא יהיו ניתנים לשעבוד, אלא אם כן השעבוד נעשה לטובת מי שמורשית הקבורה התקשרה עמו כדין בהסכם להקמה או לרכישה של מבנים או תשתיות המיועדים לקבורה רוויה או לביצוע עבודה מסוימת במסגרת תכנון, הקמה, רכישה או הרחבה של מבנים ותשתיות המיועדים לקבורה רוויה או בהלוואה למימון כל אחד מאלה; לענין זה, "שעבוד" - לרבות המחאה על דרך השעבוד.

(ד) כספי הפיתוח וזכותה של מורשית קבורה לקבלת כספים כאמור לא יהיו ניתנים לעיקול, אלא אם כן העיקול הוטל בידי מי שמורשית הקבורה התקשרה עמו כדין בהסכם להקמה או לרכישה של מבנים ותשתיות המיועדים לקבורה רוויה או לביצוע עבודה מסוימת במסגרת תכנון, הקמה, רכישה או הרחבה של מבנים ותשתיות המיועדים לקבורה רוויה או בהלוואה למימון כל אחד מאלה בשל אי תשלום כספים בעבור הרכישה או ביצוע אותה עבודה או אי החזרת ההלוואה כאמור.

8א14. חובת דיווח

(תיקונים: התשס"ט, התשע"ב)

(א) מורשית קבורה ומועצת בתי עלמין יגישו לשר, מדי שנה, ולא יאוחר מ-31 במרס, דין וחשבון, אשר יכלול, בין השאר, פרטים אלה:

(1) פירוט של הכנסותיה והוצאותיה בכל הנוגע לבית העלמין שבו היא מטפלת בקבורת נפטרים בשנה שלגביה מוגש הדין וחשבון;

(2) פירוט חלקות קבר שנמכרו באותה שנה, לרבות חלקות קבר בחיים בקבורה רוויה ובקבורה שאינה קבורה רוויה;

(3) דיווח על התקדמות הבנייה של מתחמי הקבורה בשיטת הקבורה הרוויה.

(ב) השר יקבע כללים בדבר פרטי הדיווח לפי סעיף זה, אופן עריכתו ודרכי הכנתו.

(ג) דין וחשבון לפי סעיף זה יהיה פתוח לעיון הציבור, בלא תשלום, במשרד הראשי של המשרד לשירותי דת ויפורסם באתר האינטרנט של המשרד.

9א14. חובת הצגת מידע על ידי נותן שירותים

(תיקון התשס"ט)

מי שנותן שירותים כאמור בסעיף 14ב, יציג במשרדיו, במקום בולט לעין ובאופן ברור וקריא, מפה מפורטת של בית העלמין, בחתימת נציג המוסד לביטוח לאומי, שבה יציגו הגושים והחלקות בבית העלמין, לרבות השטחים המוגדרים שבהם רשאי נותן השירותים לגבות אגרת שירותים ותשלום אחר, בקשר לקבורה ולהקמת המצבה, נוסף על דמי הקבורה לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995.

10א14. שירותי העברת נפטרים

(תיקון התשע"ז)

(א) מי שהעביר נפטר, לרבות בעל רישיון על פי דין לעסוק בקבורה, לא ימכור ולא יציע למכירה או ישווק בדרך אחרת בעת העברת הנפטר או בעת ההתקשרות בהסכם להעברת הנפטר, מוצר או שירות הקשורים בפטירה, ובכלל זה לוויה וסידוריה, קבורה והקמת המצבה (בסעיף זה - מכירה).

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מכירה על ידי בעל רישיון על פי דין לעסוק בקבורה, המותרת לו על פי תנאי הרישיון.

(ג) מי שעוסק בהעברת נפטרים המתקשר בהסכם עם אדם לשם העברת נפטר לקבורה והוא אינו בעל רישיון לעסוק בקבורה, יודיע לאותו אדם בטרם ההתקשרות עמו כי הוא זכאי לקבל את שירות העברת הנפטר בלא תשלום מגוף שהוא בעל רישיון לעסוק בקבורה הפועל במקום המגורים של הנפטר או במקום פטירתו.

(ד) נטל ההוכחה לעניין מתן ההודעה כאמור בסעיף? קטן (ג) הוא על מי שעוסק בהעברת נפטרים, למעט לעניין סעיף קטן (ה)(2).

(ה) העושה אחד מאלה, דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977:

(1) מעביר נפטר ובעת העברתו או בעת ההתקשרות בהסכם להעברתו מוכר, מציע למכירה או משווק בדרך

אחרת מוצר או שירות הקשורים בפטירה, בניגוד להוראות סעיף קטן (א);

(2) עוסק בהעברת נפטרים, שאינו בעל רישיון לעסוק בקבורה, המתקשר בהסכם עם אדם לשם העברת

נפטר לקבורה, ולא מודיע לאדם שעמו הוא מתקשר בטרם ההתקשרות כי הוא זכאי לקבל שירות זה בלא

תשלום מגוף שהוא בעל רישיון לעסוק בקבורה, בניגוד להוראות סעיף קטן (ג).

(ו) בלי לגרוע מהוראות חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, מי שעוסק בהעברת נפטרים לא יתקשר בהסכם עם קרוב של

נפטר לשם העברת הנפטר תוך הפעלת לחץ על הקרוב, הטרדתו או ניצול מצוקה של הקרוב הקשורה בפטירה.

(ז) מצא בית המשפט כי מי שעוסק בהעברת נפטרים התקשר עם קרוב של נפטר בהסכם לשם העברת הנפטר והפר בידועין את הוראת סעיף קטן (ו), רשאי הוא לפסוק פיצויים שאינם תלויים בנזק, בסכום שלא יעלה על 5,000 שקלים חדשים. (ח) אין בהוראות סעיף קטן (ז) כדי לגרוע מזכותו של אדם לפיצויים או לכל סעד אחר לפי כל דין, בשל אותה הפרה.

14.ב. כללים למתן שירותים

(תיקונים: התשנ"ה, התשס"ח)

(א) השר, בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, יקבע כללים למתן שירותים הקשורים להלוויה, לקבורה ולמשפחות אבלות וכן תעריפים לשירותים כאמור ולהקמת מצבות, והכל בכפוף לתנאים ולמבחנים שנקבעו לעניינים האמורים, על פי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968. (ב) השר יפקח על אופן מתן השירותים ועל התעריפים כאמור בסעיף קטן (א).

14.ג. סייגים לקבלת תמורה בעד עריכת נישואין

(תיקון התשע"ה)

(א) בסעיף זה -

"עבודה פרטית" - עבודה מחוץ לשירות הרשות המקומית או המועצה הדתית שהרב הוא עובד שלה; "רב אזורי", "רב יישוב" ו"רב שכונה" - כהגדרתם בסעיף 7(3), (4) ו-(5) לחוק הרבנות הראשית לישראל, התש"ם-1980, בהתאמה; "רב עיר" - כהגדרתו בסעיף 15(א)(2).

(ב) רב עיר לא יקבל כל תמורה או טובת הנאה אחרת לבד ממשכורתו בעד טקסי נישואין שערך. (ג) רב שהוא עובד מועצה דתית או רשות מקומית, למעט רב עיר, ובכלל זה רב אזורי, רב יישוב ורב שכונה, לא יקבל כל תמורה או טובת הנאה אחרת לבד ממשכורתו בעד טקסי נישואין שערך לבני זוג שנרשמו לנישואין במועצה הדתית או ברשות המקומית שהוא עובד שלה, אלא אם כן הדבר הותר בתקנות לפי סעיף קטן (ד) ובכפוף לתנאים שנקבעו בהן. (ד) השר, בהתייעצות עם נשיא מועצת הרבנות הראשית ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, יקבע הוראות בעניינים אלה שיחולו לגבי עריכת טקסי נישואין בידי רבנים כאמור בסעיף קטן (ג):

(1) מספר טקסי הנישואין שיערכו רבנים ואת תחום עריכתם, שבעדם לא יקבלו כל תמורה או טובת הנאה אחרת לבד ממשכורתם;

(2) התשלום המרבי שרבנים רשאים לקבל בעד עריכת טקסי נישואין מעבר למכסה שנקבעה לפי פסקה (1); תקנות לפי פסקה זו ייקבעו גם בהסכמת שר האוצר;

(3) רישום ודיווח על טקסי הנישואין שיערכו רבנים לפי המכסה שנקבעה לפי פסקה (1) ומעבר לה, ועל התמורה שקיבלו.

(ה) בכפוף לאמור בסעיף קטן (ג), רב כאמור באותו סעיף קטן, אינו רשאי לקבל כל תמורה או טובת הנאה אחרת לבד ממשכורתו בעד טקסי נישואין, אלא לאחר שהתמלאו כל אלה:

(1) הרב קיבל היתר לעבודה פרטית לפי הוראות כל דין או הוראות מינהל לעניין עבודה פרטית של עובד מועצה דתית או רשות מקומית;

(2) הרב השלים את המכסה שנקבעה לפי סעיף קטן (ד)(1);

(3) קיומו ההוראות שקבע השר לפי סעיף קטן (ד)(2) ו-(3).

(ו) מידע בעניין זכויות בני זוג שנרשמו לנישואין, ובכלל זה זכותם לשירותי עריכת טקסי נישואין בלא מתן תמורה או טובת

הנאה אחרת לרב עורך הנישואין, יוצג במקום בולט במקום פתיחת תיק הנישואין, בשפות עברית, אנגלית, רוסית ואמהרית.
(ז) (1) קיבל רב תמורה או טובת הנאה אחרת בעד טקס נישואין שערך בניגוד להוראות סעיף זה, יהווה הדבר עבירת משמעת לפי הדין המשמעתני החל עליו.
(2) הגוף המוסמך לנקוט כלפי רב אמצעי משמעת לפי הדין המשמעתני החל עליו, יהיה רשאי, נוסף על כל אמצעי משמעת אחר, להפקיע את משכורתו החודשית של הרב בסכום שיקבע אשר לא יעלה על פי שלושה מהתמורה שקיבל הרב בעד עריכת טקסי הנישואין בניגוד להוראות סעיף זה, ובלבד שהסכום שיופקע כאמור מדי חודש ממשכורתו של הרב לא יעלה על החלק השישי ממנה.
(3) בסעיף קטן זה, "המשכורת החודשית" - המשכורת הקובעת שלפיה היתה משתלמת קצבתו של העובד אילו יצא לקצבה ביום מתן ההחלטה.

14ד. הסדרת השימוש במקווה טהרה

(תיקון התשע"ו)

(א) בסעיף זה, "מקווה טהרה" - מקום מקורה בהחזקת מועצה דתית שמיועד לטבילה לצורכי טהרה או גיור.
(ב) מועצה דתית רשאית שלא להתקשר בהסכם לשם שימוש במקווה טהרה, אף אם התקשרה בהסכם כאמור עם המדינה או עם רשות מרשויותיה.

15. ביצוע ותקנות

(תיקונים: התשל"ח, התשנ"ח, התשס"ח)

(א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובין השאר תקנות בדבר -
(1) מינוי חברים למועצה במקום חברים שמקומם נתפנה;
(2) בחירות של רבני עיר; לענין זה "רב עיר" - רב של ישוב שהוא עיריה או מועצה מקומית (רב מקומי);
(3) רישוי חברות לעיני קבורה של יהודים, ובלבד שיובטח כי לא יינתן רשיון אלא לגוף שהוכיח שיש בידו לעשות את הסידורים המינהליים והכספיים הדרושים לשם מילוי תפקידיו; לענין זה יראו רשות מקומית ומועצה כגוף שהוכיח שיש בידו לעשות סידורים כאמור;
(4) הקמת מועצות בתי עלמין יהודיים על פי בקשתן של החברות העוסקות בקבורת יהודים במקום, של הרשות המקומית או של המועצה, והגדרת תפקידיהן של מועצות בתי העלמין.
(ב) חברה לעיני קבורה של יהודים ומועצת בתי עלמין יהודיים רשאיות, באישור השר ולפי תקנות שהתקין לענין זה, להטיל אגרות בעד שירותיהן.

8 תוספת ראשונה

(סעיפים 14א(ב) עד (ד), 14א(א), 14א2, 14א4, 14א6, 14א7)

חלק א'

שם החברה קדישא והתעריף (בשקלים חדשים)

בירושלים למעט בחלקות הקבורה של חברה קדישא גחש"א קהילת ירושלים ובחלקות הקבורה של החברה קדישא אחידה לעדת הספרדים ובני עדות המזרח בירושלים - 13,265; באשקלון - 7,153; באשדוד - 5,271; באופקים - 4,198; באבן יהודה - 3,744; באור עקיבא - 3,744; באילת - 4,198; באריאל - 4,198; בבאר שבע - 7,291; בבאר יעקב - 3,417; בבית דגן - 3,417; בבית שאן - 4,198; בבית שמש - 5,708; בבנימינה - 3,417; בבני עייש - 3,417; בגבעת עדה - 3,417; בגדרה - 4,198; בגן יבנה - 3,417; בדימונה - 4,198; בהרצליה - 13,265; בהוד השרון - 3,556; בזכרון יעקב -

3,417; בחדרה - 7,670; בחצור הגלילית - 4,198; בטירת הכרמל - 4,198; בטבריה - 7,208; ביבנאל - 4,198; ביקנעם - 4,198; ביבנה - 8,470; ביהוד - 4,430; בכפר סבא - 11,424; בכפר חסידים - 4,612; בכפר יונה - 3,500; בכפר תבור - 3,417; בכרמיאל - 4,198; בלוד - 6,799; במגדל העמק - 4,198; במודיעין - 4,198; במזכרת בתיה - 3,417; במטולה - 4,198; במנחמיה - 3,417; במעלות - 4,198; במצפה רמון - 4,271; במיתר - 3,417; בנהריה - 3,511; בנס ציונה - 8,306; בנצרת עילית - 7,095; בנשר - 3,559; בנתיבות - 3,417; בנתניה - 8,531; בסביון - 3,417; בעומר - 3,417; בעפולה - 3,886; בעכו - 5,051; בערד - 4,198; בעתלית - 3,744; בפרדס חנה - 3,332; בפתח תקוה - 7,788; בפרדסיה - 3,744; בצפת - 7,198; בקרית מוצקין - 4,554; בקרית אתא - 5,205; בקדימה - 3,661; בקיסריה - 3,417; בקרית ארבע - 3,417; בקרית טבעון - 3,387; בקרית עקרון - 3,417; בקרית ביאליק - 4,612; בקרית גת - 3,354; בקרית ים - 4,612; בקרית מלאכי - 3,417; בקרית שמונה - 4,198; ברמלה - 6,800; בראש העין - 3,833; ברעננה - 12,500; ברחובות - 9,950; ברחובות-מרמורק-שעריים - 9,950; בראש פינה - 3,417; ברמת השרון - 4,198; ברמת ישי - 3,417; בראשון לציון למעט בחלקות הקבורה של החברה קדישא גחש"א ראשון לציון והמרכז - 11,455; בשדרות - 4,198; בשלומי - 4,198; בשבי ציון - 3,417; בתל מונד - 4,198; חברות הקדישא במועצות האזוריות ובהתיישבות אשר אינן מפורטות לעיל - 4,583; קבורה באמצעות מועצות דתיות שאינן חברה קדישא - 4,583.

חלק ב'

שם החברה קדישא והתעריף (בשקלים חדשים)

בירושלים בחלקות הקבורה של החברה קדישא גחש"א קהילת ירושלים ובחלקות הקבורה של החברה קדישא אחידה לעדת הספרדים ובני עדות המזרח בירושלים - 12,668; בתל אביב - 12,668; בחיפה - 12,668; בתל רגב - 12,668; בראשון לציון בחלקות הקבורה של החברה קדישא גחש"א ראשון לציון והמרכז - 17,275.56 שקלים חדשים.

תוספת שנייה

(סעיפים 14א(1), 14א2, 14א4, 14א6)

1. בחוק זה -

"קבורת שדה" — קבורה בשטח פתוח שבה פתח הקבר מלמעלה;

"קבורת שדה במבנה" — קבורה במבנה קומות, בקומת הקרקע או בקומה העליונה, שבה פתח הקבר מלמעלה;

"קבורה ברמה" — קבורה במבנה קומות שאינה בקומת הקרקע ואינה בקומה העליונה, שבה פתח הקבר מלמעלה;

"קבורת סנהדרין" — קבורה בחלל בנוי או חצוב, שבה פתח הקבר מהצד.

סוג הקבורה	סכום בשקלים חדשים	סכום בשקלים חדשים
קבורת שדה	25,000	25,000
קבורת שדה במבנה	17,480	15,200
קבורה ברמה	11,500	10,000
קבורת סנהדרין	7,360	6,400

[1] נקבע בוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת ביום י"ד בתמוז התשל"א (7 ביולי 1971) לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, נוסח משולב זה בא במקום חוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים, התש"ט-1949; ס"ח התש"ט, עמ' 150; התש"י, עמ' 315; התשי"א, עמ' 92; התשי"ב, עמ' 143; התשי"ג, עמ' 56; התשי"ד, עמ' 82; התשט"ו, עמ' 54; התשט"ז, עמ' 49; התשי"ח, עמ' 105; התש"ך, עמ' 22; התשכ"א, עמ' 50; התשכ"ב, עמ' 75; התשכ"ג, עמ' 77; התשכ"ו, עמ' 50; התשכ"ז, עמ' 43.

פורסם: ס"ח 628, התשל"א (15.7.1971), עמ' 130;

תיקונים: ס"ח 685, התשל"ג (22.2.1973), עמ' 75;

ס"ח 890, התשל"ח (30.3.1978), עמ' 104;

ס"ח 965, התש"ם (28.3.1980), עמ' 95;

ס"ח 1013, התשמ"א (24.3.1981), עמ' 148;

ס"ח 1094, התשמ"ד (21.9.1983), עמ' 2;

ס"ח 1130, התשמ"ה (22.1.1985), עמ' 20;

ס"ח 1313, התש"ן (4.4.1990), עמ' 120;

ס"ח 1512, התשנ"ה (24.3.1995), עמ' 157;

ס"ח 1645, התשנ"ח (15.1.1998), עמ' 70;

ס"ח 1703, התשנ"ט (9.2.1999), עמ' 86;

ס"ח 1806, התשס"א (7.8.2001), עמ' 523;

ס"ח 1897, התשס"ג (5.8.2003), עמ' 517;

ס"ח 1920, התשס"ד (18.1.2004), עמ' 143 (ראו הוראות שעה בסעיף 104 לתיקון);

ס"ח 2167, התשס"ח (17.7.2008), עמ' 648. הצ"ח - ממשלה 335, התשס"ח, עמ' 16 (ת"ט בס"ח 2192, התשס"ט, עמ' 119);

ס"ח 2177, התשס"ח (6.8.2008), עמ' 826 [התשס"ח (מס' 2)]. הצ"ח - כנסת 249, התשס"ח, עמ' 422;

ס"ח 2192, התשס"ט (16.11.2008), עמ' 116. הצ"ח - ממשלה 335, התשס"ח, עמ' 16;

ס"ח 2287, התשע"א (4.4.2011), עמ' 692. הצ"ח - כנסת 292, התש"ע, עמ' 55;

ס"ח 2293, התשע"א (6.4.2011), עמ' 783 [התשע"א (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 579, התשע"א, עמ' 608;

ס"ח 2362, התשע"ב (4.6.2012), עמ' 448. הצ"ח - ממשלה 439, התשס"ט, עמ' 736;

ס"ח 2413, התשע"ד (14.11.2013), עמ' 38. הצ"ח - ממשלה 804, התשע"ד, עמ' 24;

ס"ח 2474, התשע"ה (16.11.2014), עמ' 26. הצ"ח - כנסת 548, התשע"ד, עמ' 92;

ס"ח 2571, התשע"ו (4.8.2016), עמ' 1138. הצ"ח - כנסת 633, התשע"ו, עמ' 103;

ס"ח 2586, התשע"ז (11.12.2016), עמ' 29. הצ"ח - כנסת 658, התשע"ו, עמ' 192;

ס"ח 2731, התשע"ח (12.7.2018), עמ' 743. הצ"ח - כנסת 787, התשע"ח, עמ' 193;

ס"ח 2929, התשפ"א (12.10.2021), עמ' 7. הצ"ח - כנסת 873, התשפ"א, עמ' 92;

ס"ח 2933, התשפ"ב (18.11.2021), עמ' 286. הצ"ח - ממשלה 1443, התשפ"א, עמ' 840;

ס"ח 3206, התשפ"ד (8.4.2024), עמ' 790. הצ"ח - ממשלה 1724, התשפ"ד, עמ' 682.

[2] תחילת תוקפו של ס"ק 7(א) ביום 1.1.23 ואולם אם קבע השר לשירותי דת צו בהתאם להוראת השעה לחוק איסור

הונאה בכשרות לא יחולו הוראות סעיף 7(א1)(1) במקומות ובמועדים הקבועים בצו, לגבי הגורמים המנויים בפסקה (2)(ג) עד (ה) המובאת בהוראות השעה הנ"ל.

1. בשנת הכספים 2024 מתוך סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה יופרש סכום של 2.379% אשר ישמש רזרבה לכיסוי הוצאות כמפורט בסעיף 1ג11 (ק"ת 11520, התשפ"ה, עמ' 72).

[3.] פסקה 11(א)4 חלה בשנת הכספים 2013 בלבד (תיקון התשע"ד).

[4.] בתקופת כהונתה של הכנסת ה-24 תהיינה סמכויות הוועדה נתונות לוועדת מיזמי תשתית לאומיים מיוחדים ושירותי דת יהודיים.

[5.] בתקופת כהונתה של הכנסת ה-24 תהיינה סמכויות הוועדה נתונות לוועדת מיזמי תשתית לאומיים מיוחדים ושירותי דת יהודיים.

[6.] בתקופת כהונתה של הכנסת ה-24 תהיינה סמכויות הוועדה נתונות לוועדת מיזמי תשתית לאומיים מיוחדים ושירותי דת יהודיים.

[7.] השר, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת יקבע תעריפים הנמוכים מהתעריפים המפורטים בתוספת בכל מקום בו קיבלה המועצה הדתית או החברה קדישא קרקע ממנהל מקרקעי ישראל והתחייבה למכור חלקות קבר בתעריף שאינו כולל את מרכיב הקרקע.

התוספת פורסמה במלואה ב"פ 5166, התשס"ג, עמ' 1809 ותוקנה ב"פ 5786, התשס"ח, עמ' 2357, ב"פ 5842, התשס"ח, עמ' 4467; ב"פ 6125, התש"ע, עמ' 4454, בק"ת 10789, התשפ"ד עמ' 2 ובק"ת 11168, התשפ"ד, עמ' 1784.

//